

det første må problemets omfang klarlægges, og det kunne ske ved, at skadestuerne indberettede antallet af patienter til det lokale politi, der dukkede op på skadestuen ved voldsskader, hvor skadelidte ikke vil anmelde skaden. Dermed ville det være nemmere at fastslå volds kriminalitetens reelle omfang, og det lokale politi kunne iværksætte forebyggende foranstaltninger. Det er spørgerens opfattelse, at politiet over de næste par år må skærpe patruljeringen i værtshus- og diskoteksmiljøet. For det andet kunne der iværksættes en kampagne med det formål at ændre holdningen til vold og voldsudøvelse blandt unge. Det må gøres uacceptabelt at løse konflikter med slagsmål og vold. For det tredje må strafferammen for overtrædelse af straffelovens §§ 244, 245 og 246 skærpes sådan, at omkostningerne og konsekvenserne for dem, der har udøvet vold, bliver mærkbare og for alvor giver stof til eftertanke. Herunder må det overvejes, om der i voldstilfælde kan åbnes op for, at der anvendes anonyme vidner, ligesom det må overvejes at lade straffen stige markant og mærkbart ved gentagen voldsudøvelse.

Svar (11/2 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der gælder ingen almindelig pligt til at anmelde strafbare forhold til politiet, og det har længe været kendt, at vold og anden kriminalitet ikke altid anmeldes.

For at få belyst forskellen mellem den faktiske og den anmeldte vold - det såkaldte mørketal - er der siden 1971 med mellemrum gennemført offerundersøgelser, hvor et repræsentativt udsnit af den danske befolkning spørges, om de har været udsat for vold inden for en nærmere angiven periode.

Ofres tilbøjelighed til at anmelde vold er senest belyst i en undersøgelse gennemført i 1995/96 og tidligere i en undersøgelse, som dækkede perioden 1974/77. Undersøgelserne viser, at antallet af ofre, som indgav anmeldelse, er steget fra 13% i 1974/77 til 30% i 1995/96. I begge undersøgelser har ofrene angivet voldens mindre alvorlige karakter som den hyppigste enkeltstående årsag til ikke at anmelde forholdet. Frygt for repressalier har kun 4% af ofrene i undersøgelserne angivet som begrundelse for

ikke at indgive anmeldelse, og omkring halvdelen af disse tilfælde vedrører hustruvold.

Offerundersøgelserne peger samtidig på, at færre bliver ofre for vold. I den seneste undersøgelse fra 1995/96 angav 1,6% af de interviewede personer således at have været udsat for vold, mens dette i tilsvarende undersøgelser fra 1987 og 1991 blev oplyst af henholdsvis 2,7% og 2,6% af de interviewede personer.

Som supplement til offerundersøgelserne og politiets anmeldelsesstatistik foretages endvidere med mellemrum opgørelser på skadestuer over henvendelser fra voldsofre.

I den seneste offerundersøgelse anføres sammenfattende:

»Risikoen for at blive udsat for vold har udvist en faldende tendens den seneste halve snes år. Voldens faldende tendens bekræftes af skadestueopgørelser for behandlede voldsofre samt politiets anmeldelsesstatistik vedrørende alvorlig og særlig alvorlig vold«.

Spm. nr. S 1086

Til ministeren for udviklingsbistand (3/2 99) af: **Peter Skaarup (DF):**

»Kan ministeren bekræfte, at der i nogle tilfælde er sendt nødhjælp af sted bestående af tandtråd og væske til at rense kontaktlinser med, og vil ministeren i givet fald tage initiativ til, at dette ikke kan ske igen?«

Begrundelse

I Radioavisen tirsdag den 2. februar 1999 kl. 09.00 kunne man høre historien om, hvordan der eksempelvis er sendt tandtråd til ofre for borgerkrigen på Balkan og rensevæske til kontaktlinser til hungerramte i Sudan. Det er spørgerens opfattelse, at en sådan form for nødhjælp til nødlidende er temmelig malplaceret og giver indtryk af, at nødhjælpen ydes for at komme af med nogle produkter snarere end for at hjælpe. Spørgeren tager afstand fra denne form for nødhjælp og mener, at ministeren bør tage initiativ til, at det ikke kan ske i fremtiden.